ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1778

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΠΡΩΙΑΝ,

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.22'. Δύσις ἡλίου 5.4'.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΣΙΩΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.6, ἐλαχ. 11.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 767.8

(15)28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

Ἡ (15)28 Νοεμβρίου 1922 ἦτο μία ἡμέρα καταισχύνης διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα: Οἱ ὀργανωταὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀνατροπῆς, οἱ ὁποῖοι κατ' Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐπανέλαβον τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοῦ 220 χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ τεθέντες ἀκολούθως ἐπὶ κεφαλῆς τῶν φυλάκων τὸν κατέλαβον τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἔθνους, ἐφόνευσαν τοὺς ἀντιπάλους τοῦ Βενιζέλου «διὰ νὰ δώσουν ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεων», ὅπως ὁ διαβόητος ἐκεῖνος Μάξιμος. Καὶ τὰ μὲν ἐπιχειρήματα ἐκεῖνα δὲν ἐχρησίμευσαν καὶ πολὺ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε τὴν καταδίκην τῆς ὁποίας τὴν ἐνοχὴν εἶχεν ἐπιβάλει εἰς τοὺς ἀντιπάλους του. Ἀλλ' ἡ δίκη καὶ ὁ κατήγορία, ἡ δίκη καὶ ὁ τρόπος τῶν πολιτικῶν ἀνταγωνιστῶν τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι παρὰ τ' ἀντιθέτως λεγόμενα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουν καὶ μετὰ τὴν διαφυγὴν τὴν ἐπέτρεψαν ὀκταετίαν, νὰ ἐπιβάλῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν ψυχικὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην τῆς ἐνότητα.

Κατηγορήθησαν λοιπὸν οἱ πρωταίτιοι ὑπὸ τὰς δολοφόνους σφαίρας τῶν φυγάδων, οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τὴν εἰσβολὴν τῶν ξένων στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν καὶ ὅτι παρέδωσαν αὐτοὶ (καὶ ὄχι οἱ φυγάδες) τὴν πόλεις καὶ φρούρια εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἀλλ' ἡ Ἱστορία ἀρκεῖται ἄλλα: Παραλαβόντων ἐνὸς στρατὸν 80 χιλιάδων, ἀνεβίβασαν τὴν δύναμιν τοῦ εἰς 220 χιλιάδας καὶ ἐφρόντισαν νὰ προμηθεύσουν εἰς αὐτὸν τὰ ἐπιτήδεια. Δὲν δὲ ὁ εἰς τοιαύτην δύναμιν ἄνθρωπος στρατὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ διαλύσῃ τὴν Κεμαλικὴν ὀργάνωσιν, τοῦτο ὀφείλεται ὄχι εἰς τὴν κακὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀτυχησάντων πολιτικῶν οὐδὲ κἂν εἰς μόνην τὴν «πεπερασμένην» ἱκανότητα τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν. Ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπολυτικὴν δυσχέρειαν τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἡ Ἑλλὰς εἶπε ποτὲ ὁ Δημήτριος Γούναρης συμμετέχειν εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἄνευ οὐδεμιᾶς συμφωνίας, οὔτε συνεπῶς συμμαχίας μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ὁποίων ἐπολέμησεν. Αἱ Δυνάμεις ἀνέβαλλαν ἐπὶ δεκαετίαν ὑποχρέωσιν, οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν, εἰς οὐδεμίαν προέβησαν δήλωσιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅτι ἐπεβεβαίωσαν τὸ κοινὸν αὐτῶν ποτὲ σκοπὸν οἱονδήποτε μετὰ τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπλήθυνεν ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας ἀνακωχή, οὐδαμῶς ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν οἱ ἐθνικοὶ σκοποὶ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἀπαλοιφθῶσι τὰ τῆς ἀνακωχῆς κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν «διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀνικανότητος τῆς Τουρκίας ὅπως ἐπεκτείνεται κατ' αὐτῶν». Ἀλλ' ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Τουρκίας δὲν συνετελέσθη: δὲν ἐδόθη, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἀφοπλισμοῦ: Τὰ ἐλάχιστα ἀφαιρεθέντα πυροβόλα καὶ λοιπὰ ἐφόδια δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα προχείρως ἦσαν συγκεντρωθῆ, ἐν μέσῳ τουρκικῶν πληθυσμῶν ἀλλ' ἐπελέστατα δι' ἀνεπαρκῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ἐφυλάσσοντο: Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπετράπη ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐνεργησις ἀποβάσεως εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν: Σχεδὸν ταυτοχρόνως ἐσημειοῦτο ἡ Κεμαλικὴ ἐξέγερσις. Ὁ Ὀθωμανικὸς στρατὸς συνεκενδρώθη βαθμηδὸν περὶ τὸν στρατηγὸν αὐτὸν καὶ βαθμηδὸν οἱ πολυπληθεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ τέως τουρκικοῦ στρατοῦ ὡθούμενοι ἐκεῖ «καὶ ὑπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς συντηρήσεως, ἥτις τοὺς ἐξήγειρε κατὰ τῆς ἐπικειμένης συνθήκης, δι' ἧς θὰ ἐπεβάλλετο ἡ διάλυσις τοῦ ἠττημένους κατὰ τάξησης τοῦ στρατοῦ», συνέρρευσαν ἐκεῖ. Ὅταν τὰ στρατελέχη ὑπάρχουν, εὔκολος εἶναι ἡ δημιουργία στρατοῦ μέσῳ πληθυσμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον πᾶς ἐνήλικος εἶναι καὶ ἀσκημένος στρατιώτης. Τὰ πολεμεφόδια ἐξ ἄλλου δὲν ἐλείψαν. Αἱ διάφοροι ἀποθῆκαι, αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὰ μὴ κατεχόμενα στρατιωτικῶς σημεῖα, αἱ ἁπλῶς φυλαττόμεναι δι' ἀνεπαρκεστάτων συμμαχικῶν δυνάμεων ἐξεβιάσθησαν καὶ ἄλλαι ἀποθῆκαι εὑρισκόμεναι εἰς σημεῖα διατελοῦντα ὑπὸ συμμαχικὴν κατοχήν, ἐσυλήθησαν κρυφίως χάριν εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς φυλάξεως. Ὄχι δὲ μόνον τοῦτο: Τ' ἀχρηστευθέντα κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ὑπὸ τῶν διωχθεισῶν συμμαχικῶν φρουρῶν ὑλικὰ καὶ αὐτὰ βαθμηδὸν ἀνέκτησαν διὰ καταλλήλων ἐπισκευῶν τὴν χρησιμότητά των, ὅπως συνέβη μὲ τὰ τηλεβόλα τοῦ Ἐσκῆ Σεχὴρ, τῶν ὁποίων εἶχον ἀφαιρεθῆ τὰ κλεῖστρα.

Ἀλλὰ τί ἔκαμνεν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὁ ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν; Διατί δὲν ἔπληττε τὴν Κεμαλικὴν ὀργάνωσιν ἐν τῇ γενέσει της; Διατί ἠδράνει — ἢ σχεδὸν ἠδράνει — ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1920; Διατὶ παρῆλθον ἄπρακτοι αἱ περίοδοι θέρους καὶ φθινοπώρου τοῦ 1919 καὶ τοῦ 1920 καθ' ἃς ἦσαν δυναταὶ αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις; Τὰ σπέρματα τῆς ἀποτυχίας εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀδράνειαν τῶν δύο τούτων ἐτῶν: Περὶ αὐτῆς δὲ οὐδέποτε ἐλογοδότησεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ διπλωματία του.

Ἡ κατηγορία εἰς τὴν ὁποίαν ἐστηρίχθη ὁ δικαστικὸς φόνος τοῦ Νοεμβρίου 1922 φέρει τὸ ἐπιχείρημα τῆς διαλύσεως τῶν συμμαχιῶν: Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεκράτει εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 αἱ συμμαχίαι δὲν θὰ διελύοντο καὶ τὴ βοηθείᾳ τῶν συμμάχων ὁ πόλεμος θὰ ἐτερματίζετο κατ' εὐχήν. Ὁποία ἀγυρτεία! Ἡ διπλωματικὴ ἀλληλογραφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρος, ἀναφέρει ὅτι ὄχι μόνον ἡ Ἰταλία, ἀλλὰ καὶ ἡ Γαλλία διέκειντο δυσμενῶς πρὸς τὰς Μικρασιατικὰς βλέψεις τῆς Ἑλλάδος. Δι' ἐπισήμων ἐξ ἄλλου δηλώσεων εἰς τὴν ἀγγλικὴν Βουλὴν ἐγνωστοποιεῖτο ὅτι οὐδεμία θὰ παρείχετο στρατιωτικὴ βοήθεια πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐπανειλημμένως δὲ ἐδηλώθη τοῦτο καὶ διὰ τοῦ Τύπου. Προκύπτει οὕτω ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θ' ἀντιμετώπιζε παραμένων μετὰ τὴν 1 Νοεμβρίου 1920 εἰς τὰ πράγματα διάφορον διπλωματικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατάστασιν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἀντιμετώπισαν οἱ ἀτυχήσαντες νὰ ἀναδεχθοῦν μίαν κακὴν κληρονομίαν. Ἐξ ἑνὸς ἄλλως τε τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Ρέπουλην, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπρόκειτο νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ Δ. Ράλλη διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀμφιβόλου ἀποδόσεως ἐπιστράτευσιν.

Προβάλλεται τὸ ἐπιχείρημα ὅτι διὰ πιέσεως διπλωματικῆς ἐπὶ τῆς Ἀγκύρας, θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναγνωρίσουν οἱ Τοῦρκοι τὴν «πλατωνικὴν» συνθήκην τῶν Σεβρῶν. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι οὔτε τὰς προτάσεις τοῦ Μαρτίου ἐδέχθησαν, οὐδὲ κἂν τὰς προτάσεις τοῦ Μαρτίου 1922. Ἀλλ' οὔτε τὴν κατὰ Μάρτιον τοῦ 1921 συνθήκην μετὰ τῆς Γαλλίας ἐκύρωσαν. Οὔτε τὴν μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκην ἐνέκριναν. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι ἡ Γαλλία ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ ἄνευ ὅρων τὴν Κιλικίαν: «Οὐδὲν ἔχοντες σημεῖον ὑποκείμενον εἰς ἐκβιαστικὴν ἐπίδρασιν τῶν Δυνάμεων, γνωρίζοντες δὲ τὸν ἐσωτερικὸν κάματον ὅλων τῶν λαῶν συνεπείᾳ τοῦ μακροῦ πολέμου, μετ' ἀποστροφῆς ἀποκρουόντων πᾶσαν περαιτέρω πολεμικὴν ἐνέργειαν, οὐδεμίαν εἶχον ἀνάγκην νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει διπλωματικὰς ἐνεργείας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων». Καὶ παραλείπομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνισχύοντο ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, μετὰ τῆς ὁποίας εἶχον συνάψει συμμαχίαν: Τόσον ταῦτα ἀληθεύουν, ὥστε αὐτὸς ὁ Λοῦδ Τζώρτζ εἶπεν εἰς τοὺς Καλογερόπουλον καὶ Γούναρην κατὰ Μάρτιον τοῦ 1921, ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν θὰ δεχθοῦν εἰρήνην χωρὶς ἐγκατάλειψιν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὀπαδοὶ τῆς Μεγάλης Ἰδέας καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐγκαταλείψουν ἀμαχητὶ τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν (τὰς δύο πόλεις τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβολαίου τῶν Τούρκων) οἱ ἀτυχήσαντες νὰ ἀναλάβουν τὴν συνέχισιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἀρξαμένης ὑπὸ ὅρους ἐλαττωματικούς, συνεκέντρωσαν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ Γένους διὰ μίαν τελικὴν νίκην δὲν ἔστεψε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα. Ἡ στρατιωτικὴ ἀπεργία διέλυσε τὸ μέτωπον. Οἱ φυγάδες συσσωματωθέντες, ἐφόνευσαν τοὺς πολιτικοὺς καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον διὰ νὰ μὴ δώσουν εὐθύνας. Καὶ τοιαύτας δὲν ἔδωκαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἀντιθέτως οἱ διαδραματίσαντες τοὺς μᾶλλον ἀνηθίκους ρόλους κατὰ τὴν «δίκην» καὶ τὸν δικαστικὸν φόνον, εὑρίσκοντο σήμερον ἐπὶ κεφαλῆς σπουδαιοτάτων λειτουργιῶν τοῦ Κράτους. Προχθὲς ἀκόμη ὁ «Ἐπαναστατικὸς Εἰσαγγελεὺς» διωρίσθη εἰσαγγελεὺς τοῦ Κράτους χάρις εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἀσκοῦντα τὴν πολιτικὴν τῆς συμφιλιώσεως....

Μετὰ ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη τὰ ἐπιπροσθοῦντα εἰς τὴν ψυχικὴν ἕνωσιν τοῦ Γένους ἐμπόδια ὑφίστανται πάντοτε καὶ ὑπάρχουν οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν διαίρεσιν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν σκοτίων συμφερόντων...

Εἰς ἰὴν χώραν ἰῶν δολλαρίων

Τὸ τραγικὸν δέαμα τῶν ἀεινώντων ἀνέργων

Ἐκπνοὰὶ ἑβδομάδος εἰς ἰὴν Νέαν Ὑόρκην

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Νοέμβριος. (Συνεργάτου μας).— Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν δεύτερον χειμῶνα μετὰ τὸ μεγάλο «κράχ» τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1928. Οἱ εἰδικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ καμπύλη τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως θὰ ἀνέλθῃ ἐκ νέου. Ἀλλὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνέργων, τὰ ὁποῖα δὲν ζοῦν μὲ γραφικὲς παραστάσεις, δὲν πιστεύουν πλέον. Ἐξαντλήσαντες πάντα πόρον, δὲν ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν παρὰ μίαν εἰκόνα ἐξαθλιώσεως: τὴν προοπτικὴν πολυμήνων εἰσέτι στερήσεων καὶ φτώχειας.

Ὁ Εὐρωπαῖος καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Ἕλλην μὲ δυσκολίαν φαντάζεται ἕναν Ἀμερικανὸν ἄλλως ἢ ὡς πλουσιώτατον «μπὺζινεσμαν». Ἀλλὰ ὁ μπάρμπα-Σὰμ εἶναι πολυπρόσωπος. Ἕνας ἁπλοῦς περίπατος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην παρέχει σήμερον εἰς τὸν ἐπισκέπτην πλῆθος δειγμάτων τοῦ

Μία εἰκὼν ἀστέγων τῆς Νέας Ὑόρκης, οἱ ὁποῖοι κοιμῶνται εἰς τὴν γέφυραν ἑνὸς ἀτμοπλοίου, ὅπου εὗρον ἄσυλον μετὰ τὴν ὑπερπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν στεγάστρων.

Ἀμερικανοῦ πτωχοῦ.

Κατερχόμενος ἀπὸ τὴν ἄνω πόλιν πρὸς τὴν ἐμπορικὴν συνοικίαν διὰ τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου, ὁ ὁποῖος, εἰς τὸ ὕψος τῶν πρώτων ὀρόφων, ἐκχύνεται εἰς τὴν ὁδὸν Λεωφόρον, διακρίνει κανεὶς εἰς μίαν καμπὴν ἑνὸς πέλαγος ἀνθρωπίνων κεφαλῶν. Δὲν εἶναι αἱ χιλιάδες τῶν ἐργαζομένων ποὺ ἐκχύνονται, κατὰ τὰς ὥρας τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας, ἀπὸ τοὺς πανυψήλους οὐρανοξύστας. Εἰς τὴν Λεωφόρον τὸ πλῆθος αὐτὸ εἶναι στάσιμον. Ὑπομονητικὸν καὶ τρέμον ἐκ τοῦ ψύχους, ἀναμένει ἐργασίαν. Ἀναμένει ὅπως ἐπὶ τῶν μαύρων πινάκων τῶν γραφείων αὐτῶν ἀναρτηθῇ κανένα ἄσπρο χαρτί, ἀναγγέλλον τὴν ὕπαρξιν κάποιας κενῆς θέσεως.

Αἱ ταπεινότεραι ἐργασίαι, αἱ πενιχρότερον ἀμειβόμεναι, διαφιλονεικοῦνται ὑπὸ ἑκατοντάδων ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἡ κάπως κομψὴ εἰσέτι ἐμφάνισίς των δεῖχνει ὡς ἰδιαιτέρως καταλλήλους δι' αὐτάς. Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, ὅπου ὁ νόμος δύναται νὰ καταδικάσῃ ὡς ἄλητην ὁποιονδήποτε δὲν ἔχει ἕνα δολλάριον εἰς τὴν τσέπην του, ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι τόσον ἀκριβή, ἡ λεγεὼν τῶν ἀνθρώπων ποὺ στεροῦνται τῶν πάντων ἀπαρτίζεται ὑπὸ χιλιάδων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ μίαν πινακίδα, δι' ἧς δηλοῦν ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν οἱανδήποτε ἐργασίαν ἐναντι δέκα δολλαρίων τὴν ἑβδομάδα.

Ἀλλὰ οὔτε μὲ δέκα, οὔτε, φυσικά, μὲ εἴκοσιν ἢ πενῆντα δολλάρια εὑρίσκει κανεὶς ἐργασίαν. Τὰ μικρὰ ἀποθέματα ἐξηντλήθησαν. Πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πωληθῇ ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον ἔχει ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ σπίτι. Αἱ καλούτσικα ἐπιπλωμέναι κατοικίαι ἔχουν ἀπογυμνωθῆ. Ἡ πεῖνα ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ ἐκεῖ μέσα.

Ἔτσι βλέπει κανείς, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, εἰς τὰς λαϊκὰς συνοικίας, ἕνα ὁλόκληρον οἰκοδομικὸν τετράγωνον περιζωσμένον ὑπὸ ὄγκου ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι οἱ πατροπαράδοτοι ἔνδεεῖς τῶν μεγαλοπόλεων. Εἶναι καλοντυμένοι. Ἀλλὰ ἔχουν τὸν στόμαχον κενόν. Ἀναμένουν τὴν σειρὰν των νὰ καθίσουν εἰς τὸ ξύλινον τραπέζι, ὅπου μία φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσις παραθέτει δωρεὰν σοῦπαν φασόλια.

Αὐτὸ τὸ θέαμα τῆς ἀνθρωπίνης φτώχειας εἶναι ἴσως σπαρακτικώτερον ἐδῶ παρὰ ἀλλαχοῦ. Ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶναι ἡ χώρα ὅπου «οἱ ἄνθρωποι γίνονται γρήγορα πλούσιοι», ἡ πατροπαράδοτος γῆ ὅπου «αἱ εὐκαιρίαι εἶναι ἴσαι δι' ὅλους»;

Ἕνα μέγα μέρος τῶν ἀνέργων εὑρίσκεν ἄλλοτε, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοὐλάχιστον, ἐργασίαν εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἀλλ' ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον, ἡ γεωργία, σπως καὶ ἡ βιομηχανία, διέρχεται χαλεποὺς καιρούς. Αἱ ἀρχαί, ἀφ' ἑτέρου, δὲν ἐμερίμνησαν ἐγκαίρως νὰ λάβουν ἐπαρκῆ μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας. Ἔτσι, αἰφνιδίως, μὲ τὰ πρῶτα ψύχη, ἐνεφανίσθη ἡ στρατιὰ τῶν ἀνέργων, τερατσίως πολλαπλασιασθεῖσα καὶ ἀπεριγράπτως ἐξαθλιωμένη.

Εἶναι, κατόπιν τούτου, εὐνόητον, ὅτι ἀπὸ τινων ἑβδομάδων, ἡ παροχὴ συνδρομῆς εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς νεοπτώχους κατέστη τὸ μεγάλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς πάντας, τοὺς φιλανθρώπους, τοὺς μεγαλοτραπεζίτας, τοὺς μικροκαταστηματάρχας, τὰς

Μία ἔρευνα εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια

Ὁ ἀνδρώαινος μόχθος

Ὅλαν ἰὰ σκουλίδια γίνωνται χαρὶ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Σχέδια τοῦ ζωγράφου κ. Μ. Παπαδημητρίου

Θὰ ἤθελα νὰ ἐγνώριζα τί τὰ κάμνουν «ὅλα τὰ παληὰ» ποὺ ἀγοράζουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ ξελαρυγγίζονται πρωῒ κι' ἀπόγευμα στὶς γειτονιές. Τὰ παληοσίδερα, πάει καλά, στέλλονται στὸ χυτήριο. Μὰ τόσα καὶ τόσα παράξενα καὶ πολύμορφα ἐπίπλια καὶ σκεύη, σπασμένες λεκάνες καὶ σκωροφαγωμένα παληόξυλα, ποῦ πᾶνε; Ὁ κόσμος τῶν «ὅλα τὰ παληὰ ἀγοράζω» εἶναι ἀπειράριθμος. Ἕνας ἄγριος συναγωνισμὸς ὑπάρχει μεταξύ των καὶ διακρίνονται σὲ δύο τάξεις: Στοὺς πεζοὺς καὶ στοὺς καρροτσέρηδες. Οἱ δεύτεροι κόβουν δρόμους καὶ σοκάκια ἀπὸ τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ μὲ τὸ καρροτσάκι ποὺ σέρνει ἀκούραστος ὁ γαϊδουράκος. Οἱ πεζοὶ εἶνε οἱ καλύτεροι ἀμανετζῆδες ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη σὲ διάφορες γωνιὲς τῶν δρόμων. Οἱ παληατζῆδες δὲν ἀφίνουν μήτε τὰ πεταμένα εἰσιτήρια τῶν τραμ.

Μία κολοσσιαία περισυλλογὴ παληῶν χαρτιῶν διεξάγεται ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ. Δὲν ὑπάρχει ὑπόγειον ποὺ νὰ περιέχῃ παληόχαρτα, καὶ νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ ἀπὸ τοὺς πλανοδίους παληατζῆδες. Ἡ ἐπιτηδειότης των ἔφθασε μέχρι τῶν ἀρχείων τῶν ὑπηρεσιῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι ὁ σημερινὸς διευθυντὴς τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους κατήρτισε τὴν θαυμασίαν ἰδιωτικήν του συλλογὴν πολυτίμων ἐγγράφων τοῦ ἀγῶνος, ἀνασκαλεύων τὰ παληόχαρτα ποὺ εἶχον σωριασθῆ ἀπὸ τοὺς παληατζῆδες εἰς τὴν αὐλὴν ἑνὸς ἐργοστασίου χαρτοποιΐας. Τὰ ἔγγραφα κειμήλια ἐπωλήθησαν ἀπὸ τὸ Κράτος μὲ τὴν ὀκᾶν, ὅπως πωλοῦνται καὶ τὰ χαρτιὰ ποὺ μαζεύει ὁ σκουπιδιάρης εἰς τὸ κάρρο του. Καὶ τίς οἶδε πόσα δὲν θὰ ἐπρόλαβαν νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ προστατευτικὰ ντουλάπια τοῦ σημερινοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων.

Εἰς τὶς περιφέρειαν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ χαρτὶ γίνεται ἀπὸ.... χαρτί. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐβάλθηκε νὰ τροφοδοτήσῃ τὸ ἐργοστάσιον ποὺ παράγει τὸν ἐγχώριον χάρτην ἀπὸ κάθε χαρτίνον εἶδος ποὺ τοῦ μεταφέρουν εἰς τὰς ἀποθήκας του. Εἰς τὸ προαύλιον μ παινοβγαίνουν οἱ σοῦστες ὁρφανῶν σάκκους καλογεμισμένους ξ μὲ τὰ παληόχαρτα τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἀδειάζονται ὅλα αὐτὰ τὰ σκουπίδια καὶ σχηματίζουν ὁλόκληρα χάρτινα βουνά.

Νὰ ἰδῆτε τὰ κορίτσια ποὺ ἀνασκαλεύουν αὐτὰ τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ ξεκαθαρίζουν, βγάζουν τυχὸν τὰ κομμάτια τῶν ξύλων ἢ τὰ σίδερα καὶ τὶς καρφίτσες καὶ κάθε μέταλλο ποὺ ἔχει μείνει μαζὶ μὲ τὰ λυπηθῆτε. Διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ δουλειὰ κοριτσίστικη τὸ ἀνακάτεμα τῶν σκουπιδιῶν, ὀκτὼ ὧρες ἀπὸ τὸ πρωῒ. Χλωμὲς φάτσες κοριτσιῶν, ποὺ δὲν ἔχουν διατηρήσει οὔτε ἴχνος θηλυκῆς σαγήνης, οὔτε κἂν ἕνα ἐλάχιστον γόητρον εἰς τὸ βλέμμα των. Ξεραμένα πρόσωπα, ρυτιδωμένα ἀπὸ τὴν πρώτην ἀκόμη νεότητα, καὶ ἡ κούραση πλαισιώνει τὰ μάτια καὶ κοκκινίζει τοὺς βολβούς.

Μιὰ γυναῖκα ποὺ ἔχει πιὰ ξεπεράσει τὸ πρῶτο ὡρίσμασμα καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἔχει ἀποκτήσει τὴν δύναμιν τῆς εὐθυμίας καὶ εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν στιγμὴν τῆς δουλειᾶς.

—Ἕνα γράμμα γιὰ σένα, Κατίνα.

Καὶ προσφέρει εἰς τὴν Κατίναν ἕνα ἀκατονόμαστον ρυπαρόχαρτον.

Ὅλα αὐτὰ τὰ παληόχαρτα ἔπεσαν στὸ πρῶτο καζάνι τοῦ ἐργοστασίου. Ἐρρίφθη καὶ ἡ χημικὴ οὐσία ποὺ θὰ τὰ διαλύσῃ, βοηθούσης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπεμβάσεως διὰ τὴν τσχυτέραν διάλυσιν. Ἀπὸ ἐκεῖ μεταπίπτουν εἰς δύο τεράστια ντεπόζιτα, ὅπου εἰσέρχεται ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ πολτὸς κοχλάζει. Τί θέαμα, "Υψιστε, αὐτὸς ὁ πολτός. Ἕνα γκρίζο, πηκτὸ ὁλικό, τὸ ὁποῖον ἀνακατεύεται ὁλονὲν καὶ ὁλονὲν ἀναδίδει τὰ πρωτοφανῆ ἀρώματά του ποὺ εἶναι ἐξ ἴσου εἰδεχθῆ ὅσον καὶ ἡ ὄψις του. Ὁ πολτὸς αὐτὸς εἰσέρχεται μὲ σωλῆνας εἰς τὴν μηχανὴν χαρτοποιΐας. Εἶναι σὰν πιεστήριον τυπογραφείου, μὲ περισσοτέρους κυλίνδρους. Εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ πολτὸς πέφτει εἰς ἕνα εἶδος κόσκινον, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον τρέχουν τὰ νερά. Ὁ πολτὸς συγκρατεῖται καὶ γίνεται πυκνότερος. Περνᾷ ἀπὸ τοὺς πρώτους κυλίνδρους μεταξὺ παχυτάτων στρωμάτων μαλλίνου ὑφάσματος, καὶ ἐκεῖ ἀπορροφᾶται ὅ,τι νερὸ ἔχει μείνει ἀπὸ τὸ στράγγισμα. Ἐπειτα συμπιέζεται παρακάτω μεταξὺ ἄλλων κυλίνδρων καὶ μετ' αὐτοὺς ἀρχίζει νὰ παίρνῃ τὴν ὄψιν στερεοῦ πλέον ἀλλὰ βρεγμένου χάρτου. Τότε περνᾷ ἀπὸ ἕναν μεγάλον τελευταῖον κύλινδρον, τὸ σιδερένια πλευρὰ τοῦ ὁποίου θερμαίνονται μὲ ἀτμόν. Καὶ ἐκεῖ ἐπάνω στεγνώνει ἀμέσως καὶ σιδερώνεται ταυτοχρόνως, διὰ νὰ τυλιχθῇ εἰς κύλινδρον πλέον χάρτου. Ἔτσι ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰ τῆς μηχανῆς πίπτει ὁ ἀκατονόμαστος πολτὸς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην τυλίγεται συνεχῶς καὶ ἀενάως,— ἐὰν δὲν σωθῇ ὁ πολτός,— τὸ χαρτὶ τῆς κοινῆς καταναλώσεως, τὸ χαρτὶ τοῦ κρεοπώλου καὶ τοῦ παντοπώλου, τὸ χαρτὶ ποὺ τυλίγομεν τὰ τρόφιμά μας.

Δὲν ἔχει καὶ πολὺ τελειοποιηθῆ εἰς αὐτὸ τὸ σύστημα ποὺ περιγράφομεν, ἡ μέθοδος τῆς χαρτοποιΐας. Εἶναι ἡ ἴδια πρωτόγονος μέθοδος ποὺ ἐφήρμοσαν πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων οἱ Κινέζοι. "Ετριβαν καὶ αὐτοὶ κομμάτια ξύλου καὶ ἄλλων ὑλικῶν, τὰ ἐστράγγιζαν εἰς ἕνα κόσκινο τοῦ μεγέθους τοῦ χαρτιοῦ ποὺ ἤθελαν νὰ κατασκευάσουν καὶ ὅταν ὁ πολτὸς των ἐστέγνωνε στὸν ἥλιο, ἐγίνετο χαρτί, τὸ περίφημο χαρτὶ τῆς Κίνας ποὺ εἶναι περιζήτ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον αι έντυποι απόδειξεις πληρωμής αι φέρουσαι της δύο υπογραφάς των κ.κ. Καλλικλή και Περιτινέα ώς και την σφραγίδα της Πρώϊας είναι έγκυροι. Οιαδήποτε άλλη απόδειξις, ως και αι έντυποι τοιαύται, άνευ αμφοτέρων των ώς άνω υπογραφών δέν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ἑλληνοφρεὼς συμφεριφορά

«...Καὶ ἑλληνοφρεὼς συμπεριφορά. Ἐτσι ἐπελάμνει τὸ μονόχνωτα ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Παρισινοῦ «Ἐπιμπαρσιὲ» ἐνὸς συνομοιακοῦ ἀθηναϊκοῦ ἐντύπου.

—Τί νὰ εἶνε, ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ ἑλληνορρεὼς συμπεριφορά; ἐ· ρώτησε τὸν σύντροφό του.

—Δὲν τὴν ξέρεις; μὲ ρώτησε κι ἐσένα.

—Ὄχι!...

—Τὸν καϊμένο!... Ἔ, μάθε την λοιπόν!... Δὲν εἶνε καὶ πολὺ δύσκολη ἐκείνη ἡ ἀπόσταξη ἰδιωτεύματος ἀπὸ ἑλληνικὸ ἐπάγγελμα καὶ χρησιμοποίησις βιβλίων διδακτικῶν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ βιβλία αὐτὰ κατασκευάζουν εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ἐξάγονται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀντ' αὐτῶν ὁ ἑτέρησεν εἰς χρήσιν ὅλων, συγγραφεῖς ἐπιτηδείως, ποὺ ἀπὸλα λόγια ἢ λέξεις Ἑλλας καὶ εἰς τὰς σελίδας τῶν βιβλίων ἐκείνων ἐμπεριέχουν τὴν ἱστορίαν, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἰσταμένης κατοχῆς. Ἔτσι, τοιουτοτρόπως, εἰς τὸ διάστημα μὲ τὸν Ἰανουάριον 1926, τὸ ἀρθρον ἐξ ἀναγνώσεων δι' λέξεις καὶ φράσεις «Τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἀνοικτὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἔχουν ἀκολουθήσει τὸν κανονισμόν, ὡρολογίου μαθημάτων, προγράμματα, διδακτικὰ βιβλία, ἐκλογὴν διδακτικοῦ προσωπικοῦ κλπ.» ἢ γνωστὸν ὅτι ἐξετάσεων τοῦ ἐξετασμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ πλήθους εἰς τὰ διάφορα μαθήματα ἐπὶ τὸ ἀρθρον τοῦτο...

—Οἱ τελευταῖοι καὶ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν Ἐπιμπαρσιὲ τῆς Νοτίου Ἀλβανίας ἐπέφεραν τὰς μεγαλυτέρας καταστροφὰς εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας τῆς Χειμάρρας καὶ τὰ Ἀβγοῦ. Ἀπὸ τὰ πυροβόλα τὰ ὁποῖα ἐπυροβόλησαν ἐκληρώς καὶ μὲ ἐκρηκτικὰ βλήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα ἔκτασαν ὑπόστασιν ζημίας καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου. Εἶναι περίττον νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ ἐκτεθέντα καθηδοῦσι εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀθλιοι κοί. Καὶ νομίζομεν ὅτι ὄχι μόνον ἡ ἀνθρωπότης ἀλλὰ καὶ ἡ γειτονία ἐπὶ εἰδικὴ αὐτὴ λεπτομέρεια θὰ ἐφορᾶ τὴν κίνησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ σκοπὸν τὴν σεισμοπλῆξιν τῶν ἀτυχῶν Ἀλβανίας ὑπέρ τῶν ὁποίων ἐστάλησαν ἤδη εἰσφοραὶ ἐξ Ἰταλίας.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Οἱ Πρόεδροι π. ο. τῶν ἐπὶ τελέσθον τῶν ἐξ ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ σταυροδρομίου ἀγῶνος τῶν ἀγροτῶν τῆς κώμης, ποὺ ἀπομηκύνει ἀλλον τὸν χρόνον τῆς ἀναμονῆς τῶν κάτω. Καὶ ἀκόμη, ποὺ ἀναμφιβόλως θὰ ἀνάγκασε τὸν ἀγωνιστὴν Κεφαλᾶν, ὁπὸ ὁμάδες θὰ ἀνάγκασε τὸν ἀγωνιστὴν Κεφαλᾶν, ὁπὸ ὁμάδες θὰ ἀνάγκασε τὸν ἀγωνιστὴν Κεφαλᾶν, ὁπὸ ὁμάδες τὸν συλλογὴ τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ, ὁ ὁμάδες τοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ ὁμάδες τοῦ ἀλογου τοῦ Ἀμπόνου, ὁ τὸν ἀνακοινωθέντα ἀπὸ Δικαιοσύνη καὶ ὁ τοῦ ἀλογου τοῦ Πλάτωνος. Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Πρόεδροι τῶν ἐπὶ τελέσθον τῶν ἐργασιῶν ἀπὸ τοῦ ἐκατοντάδων ἀγῶνος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῆς περιοχῆς τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων, —τὸν ἀνθρωπον τὸν ἐκλεγέντα δημάρχου τὸ ἀρχαῖο «Ἐλληνικὸ κοινό».

Τὸ ΝΕΟΝ ΑΝΟΣ

Τὸ Νέον Ἄνθος ἐπὶ τὸν ἐνικὰ σχολεῖα τῆς Ἀθήνας, ποὺ πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τὴν ἑορτὴν Σταυροῦ μὲ τὸ τίτλον «Τὸ Νέον Ἄνθος». Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκλεκτὰ ἄνθη τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Ἀθήνας, ἐπιμελείᾳ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν διδασκαλισσῶν τῶν σχολείων αὐτῶν.

Τὸ Νέον Ἄνθος θὰ εἶνε μία ἐπιθεώρησις τῶν ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς πόλεως, ἡ ὁποία θὰ ἐκδίδεται κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Δωδεκανήσου ἀπηγορεύθη ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγὴ καὶ χρησιμοποίησις βιβλίων διδακτικῶν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ βιβλία αὐτὰ κατασκευάζονται εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ἐξάγονται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀντ' αὐτῶν ὁ ἑτέρησαν εἰς χρῆσιν ἀνάγνων νέα; διδασκαλίας. Ἐλληνογράφοι συγγραφεῖς ἐπιτηδείως, ποὺ ἀπὸλα λόγια ἢ λέξεις Ἑλλας καὶ εἰς τὰς σελίδας τῶν βιβλίων ἐκείνων ἐμπεριέχουν τὴν ἱστορίαν, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἰσταμένης κατοχῆς. Ἔτσι, τοιουτοτρόπως, εἰς τὸ διάστημα μὲ τὸν Ἰανουάριον 1926, τὸ ἀρθρον ἐξ ἀναγνώσεων δι' λέξεις καὶ φράσεις «Τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἀνοικτὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἔχουν ἀκολουθήσει τὸν κανονισμόν, ὡρολογίου μαθημάτων, προγράμματα, διδακτικὰ βιβλία, ἐκλογὴν διδακτικοῦ προσωπικοῦ κλπ.» ἢ γνωστὸν ὅτι ἐξετάσεων τοῦ ἐξετασμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ πλήθους εἰς τὰ διάφορα μαθήματα ἐπὶ τὸ ἀρθρον τοῦτο...

—Οἱ τελευταῖοι καὶ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν Ἐπιμπαρσιὲ τῆς Νοτίου Ἀλβανίας ἐπέφεραν τὰς μεγαλυτέρας καταστροφὰς εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας τῆς Χειμάρρας καὶ τὰ Ἀβγοῦ. Ἀπὸ τὰ πυροβόλα τὰ ὁποῖα ἐπυροβόλησαν ἐκληρώς καὶ μὲ ἐκρηκτικὰ βλήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα ἔκτασαν ὑπόστασιν ζημίας καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου. Εἶναι περίττον νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ ἐκτεθέντα καθηδοῦσι εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀθλιοι κοί. Καὶ νομίζομεν ὅτι ὄχι μόνον ἡ ἀνθρωπότης ἀλλὰ καὶ ἡ γειτονία ἐπὶ εἰδικὴ αὐτὴ λεπτομέρεια θὰ ἐφορᾶ τὴν κίνησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ σκοπὸν τὴν σεισμοπλῆξιν τῶν ἀτυχῶν Ἀλβανίας ὑπέρ τῶν ὁποίων ἐστάλησαν ἤδη εἰσφοραὶ ἐξ Ἰταλίας.

—Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὁ Ἐρανος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Τὸ ἐτήσιον ἔρανος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἀποτελέσματα, χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικὴν συμμετοχὴν τῶν πλέον ποίων τεράστιον ἔργον ἐπιτελεῖ μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἀγαλλάται, καὶ μὲν μὴν φυσικὴν ὑπερηφάνειαν ἡ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἀναγνωρισμένη ἐργασία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

—Φτάνει!... Φτάνει!... Ὅπου βρεθοῦμε!... Αὐτὸ δὲν εἶνε ἔθνος!... Ἀγόρασε συντροφιὰ! Δὲν ἔχουν ἐγχειρίδιον τακτικῆς καὶ ψυχῆς συμπεριφορᾶς...

—Καὶ ποιὸς σοῦ εἶπε τὸ ἐναντίον;

Ἑλληνικὴ τραγῳδία

Ἡ Ζαχαντιδισσα

Κοπιδιαστὰ τὸ' ἀνίδεα τὰ πάν' νὰ ζογ- [τανᾷ
στὴ Ζαχαρώ.
Καὶ παίχνουν τὸ κεφάλι τους συχνοτὰ, [βαετᾷ τὴ δέση,
ποὺ μ' αἷμα ἐχει μάθειαι.

Κι' ὁπόταν παράπανο φουγὸς νὰ 'σότε κα- [γκοῦ ματιά,
στὴ ρωμαϊά.
Γρομμένη εἶνε ἡ ζωοδία τους; περ- [πατοῦν,
ποὺ ὁ ἕνας τοὺς σκοτώνει...
—
Στὸ Ζαχαρὼ(*) τῆς πόρτας σου, ὁ [βρᾶδυ θὰ σὲ πουγκά,
μ' ἀγὸ γερνάρι
Τ' ἀστραφτερὸ μαχαῖρι σου στὰ πά- [νω σ' ἀσπίζει
νὰ 'λιόθε μὲ φοβᾶσαι.

Μὰ σότε τὰ μπήγες μέσα μου—γλυ- [τερὰ μου ἐπιθυμιά!—
γερὰ μὲ βιά...
Κι' σότε τὸ κρίβες, ἄπονη, στὸ βλε- [φαρισμένο,
νὰ βορεσιτοῦν οἱ γάροι!

Κι' εἶν' ἡ ζωὴ μου πιὸ σκληρὰ νὰ' ἀπὸ [τὰ ζωντανά
στὸ Ζαχαρώ.

Τί ὅλο μὲ πάς στὸ μακελειὸ καὶ σὲ θε- [ρὰ
χωρὶς νὰ μὲ πεθάνῃς!

(Τραγούδια τῆς Θράκης)

(*) Ζαχαρώ. = Τὸ σφαγεῖο.

Ἐκθέσεις.

Μὲ κοσμοχαρὰ συνεζήτησαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρασσοῦ» ἡ θετὴ ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ νέου γλυπτοῦ τῆς Θ. Κοσσιβᾶ Στεφάνου.

—Χθὲς ἔνανε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν ἔργων τοῦ ζωγράφου Γ. Ὀρφανέλη, εἰς τὰ ἑνανε τοῦ ἀχρίου ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διονύσου Βασιλείου. Παρευρέθησαν ἑκάτερος, ὀλίγοι, ἀλλὰ ἐκλεκτοί, καὶ οἱ γνωστέρες μας φυσιογνωμίες τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ἐκδόσεις.

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Ἐλευθερουδάκη» ἐκδίδει τὸ πρῶτον ἀπὸ τοὺς τριακοντατόμους τόμους τῶν ἐκδόσεων τῶν ἔργων Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως χρήσιμον ἔργον. Πρόκειται περὶ τῆς «Ἀθηνᾶς ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς ἀλασιακὰς σπουδὰς» τοῦ διαπρεποῦς συγγραμματος τοῦ καθηγητοῦ Γυδοῦ καὶ Ρεϊνάρ, συγγράμματος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἐπὶ τὰς ἐπὶ τὰς ἐπὶ τὰς

ρά-σε ανατριχιασμένα, ήρχισαν να ψάχνουν μέσα στα κορμάκια τους ένα μετά το άλλο. Ανεγνωρίσαν τελικώς την λάσπη του χωραφιού τα ξοφρίνωναν τα γόλατα της, ξ-τίφ Αλτικούδου, τα κλαψιηρίζουν σε ανελπισίας. Άλλα το φοχόνν, όχρως και αίματοπνιον ε-κείνο κορμί δεν ήτο πλέον μητέρα του, κατ' όχι δικαίων μορφικός αποτρόπαιος δεκος ήτο ο σπαρακτικός έκθεσμος έπειτα εις τα πα-τά πόδια των, αποσαρκωμένος και περίλυπος.

(Ακολουθεί)

Α. Ε. Α. Λ. Α.

ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡ. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

(ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ)

Καλούνται οι κ.κ. μέτοχοι της ένω Εταιρίας εις ως άπο της Δευτέρας 1. ή. προσεδούσης εις το γραφείον της Εταιρίας (οδός Χίλων άριθ. 8) υπό ώραν ένάστην από 9 μέχρι 11 π. μ. προς υπογραφήν της εγκρίσεως των εκ της Γενικής Συνελεύσεως της 27ης Νοεμβρίου 1930 θεμάτων προσωρινώς και υπό μορφής των μερισμάτων.

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΦΟΡΟΣ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατόπιν έγγραφου αίτησεως δεν διπορρίφθη ή ανακοίνωσις αύτη ή δημοσίευσις προκηρύξεως και έγκαταστάσεως μονίππου ή τρικύκλου ταξί-μετρου και έξοπλισμόν δια την εκμετάλλευσιν αυτών εν τη Δ. Κοινότητι Κουτσοπόδι δια τήν Δ. Επαρχίαν Λαρίσης.

Ο Δήμαρχος Λαρίσης
Ό Δ. πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητος Κουτσοπόδι
Δημοτικός Σύμβουλος
Μ. ΣΑΠΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΟΣ ΕΠΟΠΤΟΥΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Έχοντες δ' όψιν την παράγραφον 15 του άρθρου 27 του Νόμου 3683 περί Χρηματιστηρίων Αθηνών, καλούμεν έχοντας χρέος την εν χρηματιστηριακή συναλλαγή (χρηματικός και μή τοιούτος) ύπαρξιν εκκρεμούς διαφοράς διά την επί της χρηματιστηριακής συναλλαγής ή προσωπικής εκ κακοπροσωπίας ή κακοπιστίας ή κακοβουλίας ή δολιότητος ένός τούτων ή ετέρου τρόπου ζημίαν τινά ή κέρδος τι εκ μέρους του ετέρου συμβαλλομένου, όπως προσέλθωσιν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου εντός δέκα ημερών από της δημοσιεύσεως της παρούσης προσκλήσεως, δηλούντες τα ονόματα των διαφορουμένων μερών, τον χρόνον και τον τόπον εκάστης των εν λόγω συναλλαγών και τον χαρακτήρα αυτών, ίνα δύνηται το Διοικητικόν Συμβούλιον, εξετάσαν τας περιστάσεις εκάστης διαφοράς, να δύνηται να ενεργήσει τα δέοντα προς διευθέτησιν αυτών.

Οι μη κάμνοντες τοιούτον χρέος ή μη έχοντες διαφοράν τινα, δεν υποχρεούνται εις την ανωτέρω δήλωσιν.

Ο Διοικητικός Συμβούλος
Ο Πρόεδρος
ΑΠ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ανακοινώσεις

Ανακοινούται δια του 15ης Γενικής Δημοσίου Λογιστηρίου προς τους εν Αθήναις Ειδικούς Φορολογικούς Εισπράκτορας, ότι παρεδόθησαν 35 λαχεία και οδηγίαι δι' εκάστην έσχατην εφορίαν.

Οι εν λόγω δε εν τω ιδιωτεία λαχείων τα παρακολουθήσωσι τα μαθήματα εν τη Σχολή Υγιεινής (Γραφείον Μόνιμος) εγγεγραμμένοι μέχρι της 10ης Γενουαρίου 1931 εις τα μαθήματα της

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΕΙΣ ΧΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΕΚΤΡΟΠΟΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Τηλεγραφοῦν ἐκ Σερρῶν ὅτι εἰς τὸ Ροδολεῖβος συνεθησαν ἔκτροπαι σκηναὶ ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: Χωροφύλακες συνέλαβον κομμουνιστὴν καπνεργάτην τοιχοκολλοῦντα ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις.

Ἀμέσως περὶ τοὺς 400 καπνεργάται κατέλαβον τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα καὶ ἀπηλευθέρωσαν τὸν συλληφθέντα.

Τὸ ἀπογευμα κατέφθασεν εἰς Ροδολεῖβος ἄπασα ἡ δύναμις χωροφυλακῆς Ζίστης ὑπὸ τὸν μοίραρχον Λυμπέριον καὶ διμοιρία πεζικοῦ, διετάχθη δὲ ὁλη ἱππικὸ τοῦ ἐν Σέρραις Συντάγματος νὰ σπεύσῃ ἐκεῖ. Ἡ καταφθάσασα δύναμις εἰς οὐδεμίαν εἰσέτι ἐνέργειαν προέβη. Ὑπάρχουν φόβοι ὅτι θὰ προκληθοῦν νέαι ταραχαί, λαμβάνουσαι ἀντικαθεστωτικὴν μορφήν.

ΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΝ Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΜΟΜΦΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΑΚΔΟΝΑΛΝΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. (Ἀσύρματος). — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Μπάλντουϊν ὑπέβαλε πρότασιν μομφῆς κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἔχουσαν οὕτω: «Ἡ Βουλὴ μέμφεται τὴν Κυβέρνησιν διότι παρέλειψε νὰ διατυπώσῃ οἱασδήποτε ἀποτελεσματικὰς προτάσεις διὰ τὴν ἐπίτασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς αὐτοκρατορίας καὶ διότι ἠρνήθη νὰ ἐξετάσῃ τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις.» Ὁ κ. Μπάλντουϊν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ συντηρητικὸν κόμμα ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐνότητος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὅτι ἡ ἑνότης αὕτη διατρέχει μέγαν κίνδυνον. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες φρονοῦν ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διαλυθῇ ἡ αὐτοκρατορία διὰ τῆς στερεωθοῦν ἑπαρκῶς οἱ οἰκονομικοὶ δεσμοὶ οἱ ἑνοῦντες αὐτὴν πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς τὴν χώραν.

ΠΡΟΣΕΛΑΒΕ ΣΟΒΑΡΑΝ ΤΡΟΠΗΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ὑπόθεσις τῶν τοκομεριδίων τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους προσλαμβάνει διπλωματικὸν χαρακτῆρα. Οἱ ὁμολογιοῦχοι διεμαρτυρήθησαν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις Τοῦρκον πρεσβευτὴν διὰ τὴν ἀθέτησιν τῆς προπερυσινῆς συμφωνίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ξένους ὁμολογιούχους πέραν τοῦ τρίτου τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τῆς 25 Νοεμβρίου, αἱ τουρκικαὶ ἀξίαι ὑπέστησαν ἐκπεσμὸν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου. Οὕτω τὸ ἠνοιγμένον τουρκικὸν ἔφθασεν εἰς 7 ½—8 λίρας ἐπὶ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου 100 λιρῶν.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ

ΣΟΦΙΑ, 27. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Πρωτοβουλίᾳ δύο Βουλγάρων δημοσιογράφων, οἵτινες εἶχον μετάσχει τῆς τελευταίας ἐν Ἀθήναις Βαλκανικῆς Διασκέψεως, συνεδεύμενος σήμερον περὶ τοὺς εἴκοσιν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων δημοσιογράφων καὶ δημοσιολόγων τῆς Σόφιας καὶ ἴδρυσαν τὸ βουλγαρικὸν τμῆμα τῆς μελλούσης νὰ ἱδρυθῇ Διαβαλκανικῆς Δημοσιογραφικῆς Ἑνώσεως, τῆς ὁποίας συνεζήτησαν τὸ καταστατικόν, ἀποφασίσαντες νὰ ὑποβάλουν τοῦτο εἰς διάσκεψιν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου τῶν διαφόρων βαλκανικῶν χωρῶν, οἵτινες, συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ἐν Ἀθήναις, θὰ συνέλθουν ἐν Σόφιᾳ τὴν 1ην Δεκεμβρίου διὰ νὰ ἐπεξεργασθοῦν τὸ καταστατικὸν τοῦτο. Ἡ ἰδέα τῆς διαβαλκανικῆς δημοσιογραφικῆς συνεργασίας ἐγένετο δεκτὴ μετ' ὁμοθύμου ἐνθουσιασμοῦ.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου προβλέπεται ὅτι θὰ λήξῃ ὀπωσδήποτε σήμερον.

Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, ἵνα ἐξηγήσῃ τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν δασμὸν τοῦ σίτου, ἐνδέχεται δὲ νὰ δευτερολογήσουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μαρῆ προκύψῃ λόγος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν εἶχεν ἀποφασίσει, ὡς ἐδήλωσε τὴν νύκτα, ἂν πρέπῃ νὰ λάβῃ τὸν λόγον. Θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ διὰ νὰ κλείσῃ τὴν συζήτησιν.

Κατὰ τὴν κυβέρνησιν, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ πολιτικὸν ζήτημα ἐκ νέου. Τοῦτο εἶνε αὐτονόητον ὅτι εἶνε ἤδη τεθειμένον κατ' ἀρχήν, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν ἔχει παρὰ ν' ἀποφανθῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως κ. Ζαβιτσιάνου περὶ διορισμοῦ ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ μέρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὅλου ζητήματος τοῦ ἄρτου, αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατόν, μὲ τὴν σημερινὴν σύνθεσιν τῆς Βουλῆς, νὰ γίνῃ δεκτή. Δεδομένου ὅτι, διὰ νὰ ὑποβληθῇ σχετικὴ πρότασις καὶ νὰ συζητηθῇ ἐπ' αὐτῆς τὸ νομοθετικὸν σῶμα, πρέπει νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ 1)3 τῶν βουλευτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν διαθέτει ἡ ἀντιπολίτευσις. Ἡ δὲ κυβέρνησις, ὡς γνωστόν, ἐδήλωσεν ἤδη διὰ τοῦ προέδρου της, ὅτι δὲν δέχεται τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῆς ἐξεταστικῆς. Δέχεται μόνον, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν δύναται νὰ μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου. Ἀλλ' ἡ συγκρότησις τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἀνήκει εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς κυβερνήσεως. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἡ λύσις αὐτὴ δὲν διευκρινίζει τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν εἰς τὸ παρελθὸν διαχείρισιν τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ἧς ἐπὶ μίαν ἤδη ἑβδομάδα ἀσχολεῖται ἡ Βουλή. "Αν ὅμως ἡ κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διερεύνησιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, βεβαίως ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν πρόκειται νὰ θέσῃ ζήτημα ἐπ' αὐτοῦ.

ΑΥΡΙΟΝ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θ' ἀναχωρήσῃ αὔριον τὴν ἑσπέραν διὰ Θεσσαλονίκην, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη.

Κατὰ νυκτερινὸν τηλεφώνημα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ παραστῇ τὴν 11.30' π. μ. τῆς Κυριακῆς εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Τὴν 1ην μ. μ. θὰ παρατεθῇ ἐπίσημον γεῦμα τὴν δὲ 6.30' μ. μ. θὰ γίνῃ δεξίωσις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θὰ παραστῇ εἰς τὴν κατάθεσιν τῶν θεμελίων λίθων ἑνὸς ἑπταδιδυτηρίου τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ δύο νέων σχολικῶν κτιρίων εἰς τὴν περιοχὴν Βαρδάρη.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν φρουρὰν Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἀπόγευμα, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ ἰδιαιτέρα σύσκεψις τῶν διαφόρων παραγόντων ὡς καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸς τοῦτο καὶ θὰ συνεδεύσουν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐντεῦθεν. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὑπεφηφίου δημάρχου Θεσσαλονίκης. Τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ πρωθυπουργικοῦ ταξειδίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ;

Οἱ ἁρμόδιοι στρατιωτικοὶ κύκλοι διέψευδον τὴν κυκλοφορήσασαν διάδοσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ ἱδρύσῃ δύο προτύπους λόχους ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν Κρητικῶν συνταγμάτων, οἵτινες ἀφίχθησαν ἐνταῦθα, χρησιμοποιοῦσα αὐτοὺς ὡς ἄλλοτε ἐχρησιμοποιοῦντο τὰ δημοκρατικὰ τάγματα.

Ἐπίσης διεψεύδετο ὅτι θὰ ἱδρυθῇ ἓν μυστικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ προορισμὸν νὰ παρακολουθῇ τὰ ὑποπτα πρόσωπα.

ΓΡΙΠΠΗ ΒΑΡΥΤΑΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΜΕ ΘΑΝΑΤΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Σαρακίναν τῶν Τρικκάλων ἐσημειώθησαν 30 κρούσματα γρίππης βαρείας μορφῆς, ἐξ ὧν 7 θανατηφόρα.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθον εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ Ξενοδοχείου «Πάγκειον» περὶ τοὺς εἰσαστὶ ἀνώτερους δημοσίους ὑπαλλήλους πρὸς συζήτησιν τοῦ καταστατικοῦ ἑνὸς νέου «Συνδέσμου Δημοσίων Ὑπαλλήλων». Συμφώνως πρὸς τὸ καταρτιζόμενον καταστατικόν, ὁ Σύνδεσμος οὗτος δὲν θὰ ἔχῃ σκοπὸν μόνον τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν γένει προστασίαν ὁλοκλήρου τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου, ἐφ' ὅσον ἤθελον προσχωρήσει εἰς τὸν σύνδεσμον καὶ ἄλλοι κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἀποχωροῦντες τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Δικαιολογία τῆς ἱδρύσεως τοῦ νέου Συνδέσμου καθ' ἃ ἐδήλωσαν τινὲς τῶν συνελθόντων χθὲς, εἶνε ἡ «ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν ταραχοποιῶν στοιχείων». Ἀντιθέτως ὁ προεδρεύσας χθὲς τῆς συνελεύσεως διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λέκκας, ἐδήλωσεν ὅτι οὐδένα τοιοῦτον σκοπὸν ἔχει ὁ νέος Σύνδεσμος, οὐδόλως σκεπτόμενος νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς Συνομοσπονδίας. Ἁπλῶς, μεταξὺ μεγάλης μερίδος τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὑπεγράφη πρὸ ἡμερῶν συνυποσχετικὸν περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου ἀφορῶντος εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἰδίᾳ ἀπόψεως. Προσέθεσε δὲ ὅτι ὁ Σύνδεσμος οὗτος εὐχαρίστως θὰ δεχθῇ ὡς μέλη καὶ κατωτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες θὰ ἤθελον νὰ ἐγγραφοῦν εἰς αὐτὸν, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ὁ Σύνδεσμος θὰ προσλάβῃ γενικώτερον χαρακτῆρα.

Καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, τὸ γεγονὸς τῆς ἱδρύσεως καὶ ἄλλης ὀργανώσεως δημοσιοϋπαλληλικῆς, ἐπέφερε δυσαρέσκειαν εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν ἡ ὁποία θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον τὴν ἱδρυσιν τοῦ νέου Συνδέσμου, δεδομένου ὅτι εἰς τὴν Συνομοσπονδίαν ἐπαύσαν πλέον νὰ κινοῦνται τὰ ἀριστερίζοντα μέλη, ἀντιληφθέντα ὅτι ἡ Συνομοσπονδία πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν καθαρῶς ἐπαγγελματικὸν ἀγῶνα πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐλέγετο δὲ προσέτι ὅτι οἱ σκεπτόμενοι νὰ ἱδρύσουν τὸν νέον Σύνδεσμον εἶνε ὑπάλληλοι προσκείμενοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, οἵτινες ἀπολαμβάνοντες μεγάλων μισθῶν καὶ ἐπιδομάτων, σκοποῦν νὰ ἀντιδράσουν εἰς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας πολιτικήν.

Τὰ μέλη τοῦ ὑπὸ ἵδρυσιν Συνδέσμου θὰ συνέλθουν καὶ πάλιν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης μετέβη χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Δοξιάδου διὰ τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως μαθητικῶν συσσιτίων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Κρήτης, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐκεῖ ἀπὸ μακροῦ χρόνου λειτουργούντων πέντε Παραρτημάτων τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Ηὐτοκτόνησε χθὲς ἐντὸς τοῦ Α' Νεκροταφείου ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ του τάφου ὁ Σ. Μπακατσούλας, ἐτῶν 48, πράκτωρ μεταναστεύσεων, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν καρδίαν.

ΑΠΕΘΑΝΕ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ Ο ΤΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΤΟΥ ΣΤΙΓΜΑΙ

Τὴν 1ην μεταμεσονύκτιον ὥραν ἀκριβῶς ἀπεβίωσεν εἰς τὴν παρὰ τὸν Ποδονίφτην οἰκίαν του ὁ τέως Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος.

Ὁ Παναγιώτατος πάσχων ἐκ πυελονεφρίτιδος εἶχεν περιέλθει εἰς κρίσιμον θέσιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχεν ἀπωλέσει σχεδὸν τὰς αἰσθήσεις του καὶ δὲν ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ὁμιλῇ. Ἐπρόφερε μόνον ὀλίγας στερεοτύπους λέξεις καὶ κάποτε κάποτε εἶχεν ἀναλαμπὰς τῆς μνήμης του. Προχθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Παπᾶν, ὅστις τὸν ἐπεσκέπτετο καθημερινῶς, κατώρθωσε νὰ εἴπῃ τὰς λέξεις:

—Τί κάνει ὁ κ. Πρόεδρος; ὑπονοῶν τὸν κ. Βενιζέλον.

—Καλά, τοῦ ἀπήντησεν ὁ κ. Παπᾶς καὶ ἐκεῖνος προσέθεσε:

—Τὰς εὐχάς μου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐζήτησε τὸν ἱερέα Παπαγεωργιάδην διὰ νὰ τοῦ συντάξῃ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, εὐχαριστήριον, εἰς ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχεν ἀπευθύνει εἰς αὐτὸν τὸν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Οἱ οἰκεῖοι του ὅμως δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Παπαγεωργιάδην νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κοιτῶνά του.

Χθὲς ὁ Παναγιώτατος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ὡμίλησε διόλου. Μόνον ἀπήντα στερεοτύπως μὲ ναὶ καὶ ὄχι εἰς ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας τοῦ ἀπηύθυνον οἱ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς του, τοὺς ὁποίους μόνον ἀνεγνώριζεν.

Εἰς κωματώδη κατάστασιν περιῆλθε περὶ τὴν 9ην ἑσπερινὴν τῆς χθές. Ἐξέπνευσε χωρὶς κανένα ἀπολύτως σπασμόν, ἐντελῶς γαλήνιος.

Παρὰ τὴν κλίνην του παρίσταντο ὁ ἀδελφός του Γρηγόριος Ἀράπογλου, αἱ ἀδελφαί του Θεοχάρω Γραμενίδου καὶ Χρυσὼ Λασκαρίδου καὶ ἄλλοι συγγενεῖς αὐτοῦ.

Τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἶχε μεταλάβει τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὁπότε εἶχε διέλθει σοβαρὰν κρίσιν. Πρὸ 15 ἡμερῶν ἐφαντάσθη ὅτι παρὰ τὴν κλίνην του ἐκάθητο κάποιος καὶ ἐφώναξε:

—Μὴν τὸν περιποιεῖσθε αὐτὸν ποὺ εἶναι δίπλα μου. Περιποιηθῆτε ἐμένα.

Ὁ ἀσθενὴς εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐν παραισθήσει, διότι κανεὶς δὲν ἦτο πλησίον του.

Ὁ ἀποθανὼν Πατριάρχης κατήγετο ἀπὸ τὸ χωρίον Σιγὴ τῆς Μικρασίας καὶ ἦτο ἡλικίας 70 ἐτῶν.

Τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου του ἀνηγγέλθη τὴν νύκτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ἐν συνεννοήσει τῶν ὁποίων θὰ κανονισθοῦν τὰ τῆς κηδείας του ἥτις πιθανώτατα θὰ γίνῃ αὔριον δημοσίᾳ δαπάνῃ.

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΤΙΓΜΗΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας μετὰ τὰς ἐπαναειλημμένας ἀναβολὰς ἐπροκειτο ἐπὶ τέλους σήμερον νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ παραχώρησις δωρεὰν εἰς τὸν ἀποθανόντα τέως Πατριάρχην Κωνσταντῖνον καὶ τὰς ἀδελφὰς τοῦ μάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου τῶν ἐν τῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας οἰκημάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατοικοῦν.

Τὸ μεσολαβῆσαν τὴν νύκτα θλιβερὸν γεγονὸς καθιστᾷ ἤδη ἄγνωστον τὴν περαιτέρω τύχην τοῦ νομοσχεδίου.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ο κ. ΓΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΓΝΩΡΙΖΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ

Ἡ Δικαιοσύνη ἀσχολεῖται ἀπὸ τῆς χθὲς μὲ νέον σκάνδαλον ἀφορῶν τὴν προμήθειαν 36 χιλιάδων μέτρων κάμπτ (σινδονόπανον) ἐκ τῆς ὁποίας τὸ Δημόσιον ἐζημιώθη 500 περίπου χιλιάδας δρχ. Ἡ προμήθεια αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Γαλοπούλου, τὴν ὁποίαν ὅμως οὗτος ἐνέκρινεν ἐκ τῶν ὑστέρων, μολονότι τοῦ κατηγγέλθη συγκεκριμένως ὅτι ἡ σχετικὴ ἀπόφασις εἶχεν ἐκδοθῇ μὲ κατάφωρον παράβασιν τοῦ σχετικοῦ περὶ κρατικῶν προμηθειῶν νόμου. Τὴν κατάχρησιν τὴν κατήγγειλεν εἰς τὸν κ. Γαλόπουλον μόλις οὗτος ἐπανῆλθεν ἐκ Λονδίνου, ὅπου εἶχε μεταβῇ διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἄργυρῶν κερμάτων ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν κ. Γ. Πιτσινίγκος, λοχαγὸς τῆς διαχειρίσεως διὰ δύο ἀναφορῶν του. Διὰ τῆς μιᾶς ἡ ὁποία παρατίθεται κατωτέρω ἐπὶ λέξει, ἐξέθετεν ἀναλυτικῶς πῶς ἦτο ἀσύμφορος ἡ προμήθεια ἐκείνη διὰ τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τὴν ἄλλην τοῦ ἀνέφερε κατὰ ποῖον τρόπον εἶχεν ἐκδοθῇ παρανόμως ἡ σχετικὴ ἀπόφασις. Χωρὶς νὰ παρίσταται αὐτὸς ὡς εἰσηγητὴς καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ καθόλου ὑπ' ὄψιν ὁ σχετικὸς φάκελλος τοῦ διαγωνισμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ συνεδρίασεν ἐσπευσμένως ὑπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον αὐτῆς κ. Γ. Σαμαρᾶν καὶ κατέκρωσε τὴν προμήθειαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ προμηθευτοῦ κ. Τσίτση, συγγενοῦς τοῦ κ. Σαμαρᾶ. Ἐπὶ πλέον ἀπεκάλυπτεν ὅτι ἡ γνωμάτευσις τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἐπιστοποιεῖ διὰ χημικῆς ἀναλύσεως ὅτι τὸ σινδονόπανον τοῦ ἐργοστασίου Τσίτση δὲν ἐπλήρου τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ἡ ἀναλυτικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Πετσινίγκου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁλιγομήνου ἀπουσίας σας, ἐθεώρησα τὸν ἑαυτόν μου ὑποχρεωμένον νὰ ἀποφύγω τὴν εἰσηγησιν θεμάτων ἐκκρεμῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ἑξῆς λόγον:

Σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς 24 Μαΐου παρεπέμφθη εἰς διαπίστωσιν τὸ ζήτημα τῆς παραλαβῆς ἢ μὴ τοῦ λευκασμένου κάμπτ προμηθείας Τσίτση. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπιτροπῆς διαιτησίας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Κυριακοπούλου ἀρχιάτρου, Ζορμπᾶ καὶ ἐμπόρου Πιστολάκη πιστοποιεῖ τὴν ἀσυμφωνίαν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ἀλλὰ προτείνει τὴν παραλαβὴν ἐπὶ ἐκπτώσει τιμῆς 15 %, διότι τὸ θεωρεῖ κατάλληλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Προκύπτουν τὰ ἑξῆς ζητήματα:

α') Εἶναι τὸ εἶδος κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζεται καὶ τί ἐννοοῦμεν λέγοντες κατάλληλον.

β') Ποία ἔκπτωσις πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ τίνος βάσεως νὰ στηριχθῶμεν πρὸς καθορισμὸν αὐτῆς.

Α') Λέγοντες κατάλληλον δὲν ἐννοοῦμεν ἁπλῶς βέβαια ὅτι δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ κατασκευὴν σινδόνων, ἀλλ' ἂν αὐτὰ ἐκ τοιούτου ὑφάσματος συμφέρουν εἰς τὸ Δημόσιον. Μὲ πλάτος 1.80 πᾶν ὕφασμα δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ σινδόνας. Ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία μὴ δυναμένη νὰ διαθέτῃ κατ' ἔτος τὸ 1)5 ἢ τὸ 1)10 τοῦ προϋπολογισμοῦ της διὰ σινδόνας, ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ προμηθεύεται ὕφασμα ἀντοχῆς, δι' αὐτὸ καθόρισεν αὐστηρῶς προδιαγραφάς. Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν ποικιλλούσης δυναμομετρικὴς ἀντοχῆς ἀπὸ 5—20 χιλιόγραμμα ἔλαττον τοῦ καθορισθέντος, ὅταν μάλιστα λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ἐξακριβωθὲν ὅτι εἷς τὸ αὐτὸ τόπι παρουσιάζεται ἡ ἀνωτέρω ποικιλία, μόνον ὡς ἀστεία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἔκπληξις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐργοστασίου, ἀποροῦντος ποῦ νὰ ὀφείλεται τοῦτο. Εἶναι φανερόν. Πρόκειται καὶ περὶ κατωτέρας ποιότητος πρώτης ὕλης καὶ περὶ βιομηχανοποιήσεως οὐχὶ ἐπιμελοῦς. Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους μόνον μία περίπτωσις θὰ ἐδικαιολόγει τὴν παραλαβὴν ἐπὶ ἐκπτώσει τιμῆς, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἴσως δικαία ὡς ἐπιεικής, ἂν ἐτρέκειτο περὶ πέντε τὸ πολὺ χιλιογράμμων ἀντοχῆς ἐπὶ ἔλαττον, μόνον ἂν ἡ ὑπηρεσία εἶχεν ἐπείγουσαν ἀνάγκην. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐζητήθη νὰ ἐξετασθῇ, οὔτε φαντάζομαι νὰ ἔχῃ ἡ ὑπηρεσία τόσην ἐπείγουσαν ἀνάγκην νὰ προμηθευθῇ ἓν εἶδος τόσον κατώτερον.

Β') "Αν παραδεχθῶμεν ὅτι πρέπει νὰ παραληφθῇ τὸ εἶδος ἐπὶ ἐκπτώσει τιμῆς, ποία θὰ ληφθῇ ὡς βάσις; Βεβαίως ὄχι ἡ τιμὴ τοῦ διαγωνισμοῦ. Αὐτὴ θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἂν ἐπρό